

Από την Πέμπτη 4 Ιουνίου έως και την Κυριακή 23 Ιουνίου ο Κοινωνικός και Πολιτιστικός χώρος "ΣΤΕΚΕΙ" φιλοξενεί την έκθεση ζωγραφικής του Γεωργίου Γιαννακάκη με τίτλο "ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΥ". Ο Γεώργιος Γιαννακάκης γεννήθηκε το 1975 και κατοικεί στην Μάνδρα Αττικής. Σπούδασε στο Μικρό Πολυτεχνείο (2005) υπό την καθοδήγηση του ζωγράφου Αλιέα Αλέξανδρου έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις του Μικρού Πολυτεχνείου

και σε εκθέσεις υπό την ομάδα «Μαύρη Παλέτα» όπου είναι και μέλος της από το 2005

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ "ΣΤΕΚΕΙ"
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ 9
ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Κινηματογράφος

Το Τελευταίο Σπίτι Αριστερά

Πριν δω την ταινία: Το γεγονός από μόνο του ότι τον διάλεξε ο Γουές Κρέιβεν για το ριμέικ της ταινίας του, δε με έπειθε για τις ικανότητες του Ντένις Ηλιάδη. Ομολογώ την προκατάληψη μου για τους νέους Έλληνες σκηνοθέτες αλλά δεν είναι ότι δεν μου έχουν δώσει και το δικαίωμα! **Μετά την ταινία:** Μία

καταφύγιο σε ένα απομακρυσμένο σπίτι, ούτε που φαντάζονται ότι αυτό ανήκει στους γονείς της Μέρι, η οποία έχει καταφέρει να επιζήσει! Και οι θηρευτές γίνονται θηράματα... Δίχως αμφιβολία, προσεγγμένη σκηνοθετική δουλειά από τον Ηλιάδη που παραδίδει μια σκοτεινή ταινία τρόμου γεμάτη ενδιαφέροντα στοιχεία: Κατα-

πολύ ευχάριστη έκπληξη!

Ο ψυχοπαθής δραπέτης, Κρουγκ και η συμμορία του απαγάγουν, βιάζουν, χτυπούν και τελικά σκοτώνουν δυο κορίτσια, τη Μέρι και την Πέιτζ, που έτυχε να βρεθούν στο δρόμο του γιου του Κρουγκ, Τζάστιν. Όταν πάνε όμως να ζητήσουν

πληκτικά πλάνα, πρωτότυπες κινήσεις της κάμερας που προσδίδουν στον κλειστοφοβικό χαρακτήρα του φιλμ, απουσία εύκολων εντυπωσιασμών και κραυγαλέων ηχητικών εφέ (μάστιγα για το είδος!) και μια ματιά ωμή μεν αλλά που καταφέρει να διατηρεί τον αυτοέλεγχο σε ότι αφορά τις βίαιες σκηνές. Το εντυπωσιακότερο όμως επίτευγμα του δημιουργού δεν είναι μόνο ότι βάζει τη δική του σφραγίδα σ' αυτό το ριμέικ αλλά ότι κατόρθωσε να βγάλει και τον καλύτερο εαυτό από τους ηθοποιούς του, προεξάρχουσας της Μόνικα Πότερ που με έπεισε περισσότερο από ποτέ.

Απ' ότι φαίνεται ο Ντένις Ηλιάδης πήγε στην Αμερική για να μείνει. Δεν έχει παρά να το επιβεβαιώσει με τη νέα του δουλειά. N.B.

Info: Σκηνοθεσία: Ντένις Ηλιάδης, με τους: Σάρα Πάξτον, Τόνι Γκόλντγουιν, Μόνικα Πότερ

Μουσική

The Prodigy - Invaders Must Die

20 χρόνια μετά το πρώτο τους σινγκλάκι, οι Prodigy συνεχίζουν την παραγωγή τους, αυτή τη φορά με

το Invaders Must Die, το 6ο στούντιο άλμπουμ τους. Το άλμπουμ σίγουρα δεν είναι σαν τις πρώτες δουλειές του συγκροτήματος ωστόσο έχει ενέργεια και θυμίζει λίγο από τους Prodigy των 90's. Τα μέλη του συγκροτήματος αφού πειραματίστηκαν με διάφορα είδη μουσικής αποφάσισαν να δημιουργήσουν έναν δίσκο με ανεβασμένα bpm. Η επιστροφή τους θεωρείται επιτυχημένη. Εμείς από το δίσκο ξεχωρίσαμε το Invaders Must Die, το Omen, το Thunder και το Take me to the Hospital. Μαζί με το cd των Prodigy θα πάρετε δώρο και ένα dvd με τα καινούργια video clip του συγκροτήματος. . Λ.Π.

Αξιολόγηση: ●●●●○

Διακόσμηση

Η δύναμη του λευκού

Καθαρότητα, ηρεμία, αγνότητα, διαφάνεια είναι μερικές από τις έννοιες που περιγράφουν το λευκό. Το λευκό είναι ένα χρώμα το οποίο έχει υψηλή φωτεινότητα αλλά μηδενική απόχρωση.

Είναι ένα χρώμα που χρειαζόμαστε ανεξαρτήτως των υπολοίπων χρωματικών επιλογών. Το λευκό λειτουργεί εξισορροπητικά με τα υπόλοιπα χρώματα. Έχει την ίδια αξία που προσδίδει το κενό στο γεμάτο, ή ακόμα η παύση στη μουσική.

ΛΕΥΚΟ ΔΩΜΑΤΙΟ Χρησιμοποιήστε το λευκό σαν πρωταγωνιστικό στοιχείο ενός χώρου. Αναδείξτε το με μικρές πινελιές ενός ή δυο επιπλέον χρωμάτων προκειμένου να επιτύχετε την προσδοκώμενη λευκή μονοχρωμία.

ΓΗΙΝΑ ΧΡΩΜΑΤΑ Χρησιμοποιήστε το λευκό για να αναδείξετε τα γήινα χρώματα στο χώρο σας. Τοποθετήστε το σαν φόντο σε ένα σκουρό-

χρωμο έπιπλο προκειμένου να το αναδείξετε. Ακόμα τοποθετήστε ένα λευκό διακοσμητικό αντικείμενο μπροστά από ένα σκουρόχρωμο φόντο για να το βοηθήσετε να αναπνεύσει.

από την Μαρία Χατζησοταύρου Διακοσμητριά

Θέατρο

Δον Κιχώτης

Όταν πρωτοείδα τον Δον Κιχώτη, πιτσιρικάς, τον λυπήθηκα, αργότερα τον συμπόνεσα, μετά άρχισα να τον καταλαβαίνω

και τελικά πείστηκα πως ο Θερβάντες έγραψε ίσως το ομορφότερο παραμύθι μετά την Οδύσσεια. Όταν πολύ αργότερα συνειδητοποιήσαμε και το συμβολισμό, των ανεμόμυλων και όταν νιώσαμε ότι λίγο-πολύ όλοι μας μια ζωή κυνηγάμε ανεμόμυλους, όταν είδαμε τους περισσότερους από εμάς να σταματάμε μετά τις δυο-τρεις πρώτες ήττες, τότε ανεβάσαμε το γεράκο Δον Κιχώτη στο μέγιστο ύψος των αγαπημένων μας πρώτων.

Αυτός είναι και ο κύριος λόγος που προτείνουμε την παράσταση του ΔΗ.Π.Ε. ΘΕ Κοζάνης χωρίς να ξέρουμε περισσότερες λεπτομέρειες. Το προτείνουμε αν

και τα τελευταία χρόνια ο Κιμούλης δεν μας πείθει κυρίως για τη διάθεσή του. Ένας δεύτερος λόγος είναι ότι επειδή σχεδόν όλες οι κριτικές για τις καλοκαιρινές παραστάσεις είναι συνήθως κακές (για πολύ συγκεκριμένους λόγους) θέλουμε να προκαταλάβουμε τις «αυθεντικές». Έτσι λοιπόν στον «πειραγμένο» Δον Κιχώτη το Φεστιβάλ Αθηνών φιλοξενεί ένα σχίσμα της περιφέρειας, με επικεφαλής δύο δημοφιλείς ηθοποιούς (Γιώργος Κιμούλης, Δημήτρης Πιατάς), το οποίο επιχειρεί να συσχετίσει την τρικυμωδή ζωή του συγγραφέα με τις περιπέτειες του ήρωά του». Κ.Α.

Info: Σκηνοθεσία: Γ. Καραχισαρίδης, Σκηνικά: Π. Ντομπρίσκυ, Κοστούμια: Γ. Μετζικώφ, Σύνθεση τραγουδιών: Θ. Μικρούτσικος, Στίχοι: Α. Δημητρούκα, Φωτισμοί: Π. Μανούσης, Ερμηνεύουν: Γ. Κιμούλης, Δ. Πιατάς, Κ.-Δ. Οθωναίου, Γ. Ζιόβας, Ι. Σταμούλης, Γ. Γιαννόπουλος, Σ. Σπυρίδωνος, Θ. Προκοπίου, Β. Πουλάκος, Μ. Σάκκουλης, Γ. Μυλωνάς, Μ. Παπαγιαννάκη-Κόμη
Ωδείο Ηρώδου Αττικού / 28 Ιουνίου 2009, 21:00